

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:

Brasovu, piata mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:

Joi'a si Dumineca'a.

Pretiul abonamentului:

pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni

3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu

28. franci.

Anul XLII.

Se prenumera:

la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:

un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.

v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-

francate nu se primescu. — Manuscrise nu se

retramtu.

Nr. 52.

Duminica, 142 Iuliu

1878.

Cateva cuvinte

la atitudinea romanilor din Transilvania si Ungaria.

Brasovu, 13 Iuliu 1878.

Amu promisu, ca ne vomu ocupă de atitudinea politica a poporului romanu din Transilvania si Ungaria. O, de amu poté scrie catu mai adesori si catu mai multu favorabilu despre luptele politice ale romaniilor! Lupt'a este vietia si la vietia trebuie se chiamamu necurmatu si cu intetire pe toti romanii. Acésta ni-o impune datori'a publicistica, delicata si grava, că impregiurarile, in celi traumu.

Astadi candu miscarile electorale au inceputu pretutindeni, candu luptele intre partide si natiunitati se incingu din nou pe totu intinsulu Unariei si alu Transilvaniei, ni se impune mai multu ca ori si candu intrebarea: ce facu romanii?

Pentru a poté judecă bine atitudinea nostra de facia, amu trebuu se intrebamu mai antaiu ce amu facutu in trecutu, cumu ne-amu pregatit u pentru acestu momentu, in care datori'a ne chiama se continuu lupt'a constitutionala spre recastigarea drepturilor nostre?

Déca amu facutu pana acumu totu ceea ce ne-a statu in potentia in aperarea drepturilor nostre, atunci cu atatu mai bine, cu atatu mai usiora ne va fi lupt'a in viitoriu, der' déca amu negligiatu acésta suprema datoria a nostra in vro directiune ore-care, atunci trebuie se ne coregemu errorile, se cautamu remediele pentru imbunatatirea positiunei nostre defensive.

Adeverulu acest'a ilu simte astadi fiecare romanu conscientiosu. Cestiunea cea mare inse este, ca ore déca s'a comis vro erore, unde este a se cauta. De cumva nu amu mersu bine, de stam'u poté chiaru reu, cine port'a vin'a, pe cine se acu-sam u mai antaiu?

Cu adêncă intristare amu observatu, ca multi chiaru dintre cei mai intelligenti ffi ai natiunei nostre in impacientia loru de a vedé unu resul-tatudo benditu, cauta reulu tocmai acolo unde nu este seu unde este in mesura multu mai mica. Ei facu, spre a ne folosi de-o asemeneare, că acelui dentistu, care, fiindu prea imprastiatiu cu gandurile sale seu iutiendu-se prea tare in impacientia sa, scote patientului dintele celu bunu si pe celu reu i-lu lasa in gura.

La o asemenea procedura se poté astepta natiunea nostra din partea acelor'a, cari fiindu prea preocupati de momentu, trecu cu vederea adeverat'a buba, care cere categoricu catu mai grabnic'a lecuire. Ei punu adeca, incatu privesce s. e. pe romanii din Transilvania, pondulu celu mai mare pe form'a, sub care s'a luptatii acesti a pana acumu, nu pe lupta insusi, pe decursulu si dirigerea ei, ei dicu, ca asianumit'a politica a „passivitatii" e de vina la tote, ca déca nu ar' fi fostu adoptatii acestu modu de resistintia, ar' fi esitu lucrulu cu totulu altfelii, multu mai in favorulu romanilor, si altele de feliu acest'a.

Nu dicem, ca nu poté se se arate in cursu luptei necessitatea de a schimbá incatuv'a tactic'a, — aceste tote sunt numai cestiuni formale si bun'a loru resolvire depinde dela organisatiunea interna a partidei seu poporului respectivu. O asemenea cestiune este si aceea, ca in ce modu se se se faca resistintia, prin abtienere totala seu partiala, alegendum adeca, că apoi deputatii alesi se protesteze. Nu vomu atinge aci nici marea cestiune principiaria a aperarei drepturilor fundamentale, pe cari se baséza cerintele natiunei, cestiunea principiiloru nestramutabile ale programului nationalu, — vomu dice numai, ca ore nu ar' fi mai bine se marturisim in tota sinceritatea animei, cumu o cere gravitatea momentului luptei nostre pentru esistentia, ca déca s'a facutu gresielii in trecutu, noi toti suntemu de vina, pentru-ca acolo, unde amu trebuitu se

procedem in strinsa unire si cu energi'a cea mai mare poté ne-amu divisatu, amu intriguatu unii in contra altora, seu ne-amu aretatui mai multu orii mai puçinu indiferenti. La tota intemplarea potemu dice cu cugetu curatui toti, atatu romanii transilvaneni, catu si cei din Ungaria, ca in cesti dicece ani din urma amu pecatuitu multu in contra postulatelor de strinsa solidaritate natiunala, fara de care nu potemu portá cu succesu nici unu feliu de politica.

Pe Transilvaneni in specialu i conjuramu se nu se lase a fi conturbati in cugetarea loru matura si seriosa de unele succese numai aparente, se nu creda, ca déca ar' schimbá atitudinea in afara voru poté se imbunatatiésca starea natiunei, se nu se abata dela spiritulu politicei stramosiesci. Nu in afara, la noi acasa, in sinulu natiunei nostre trebuie se schimbam tactic'a, aci trebuie se ne reinoimu sangele, se ne otielimi braçele pentru noue lupte. Pana nu vomu fi tari in intru, nu poté fi vorba de conciste in afara.

Ocuparea insulei Cipru.

Ocupari, anecsi fara finitu! Déca ar' mai durá inca cateva septemani congressulu, n'ar' mai remané nici o provincia turcesca, care se nu sia ocupata de catra vreuna din marile poteri. De astadata inse nu i vorba de unu mandatu, că acela datu Austro-Ungariei de catra congressu, ci de-o ocupare cu consumtiementul Turciei, de-o conventiune de cea mai mare gravitate inchiajata intre sublim'a Pórt'a si Anglia. Lucrul adeca s'a petrecutu asia: Diuariulu anglesu „Daily Telegraph" aduce scirea despre inchiajera unui tractatu de aliantia defensivu anglo-turcescu audaugendu, ca Turci'a s'a invoitu a cedá insul'a Cipru Angliei, pentru că acésta se pota eventualu apera mai lesne Turci'a asiatica. Mai toti s'a indouit u la inceputu de adeverulu noutatii lui „D. Telegraph", Cu atatu mai mare a fostu der' surprinderea si mirarea representantiloru anglesi, candu la interpelarea siefului opositiunei lordului Huntington in siedint'a din 8 Iuliu a. c. a constatatu ministrulu Cross, ca scirea adusa de diuariulu mentiunatu coresponde in totalitatea ei adeverului.

„Tractatulu defensivu cu Turci'a, — dise ministrulu Cross — l'amu subscrisu cinci dile dupa conventiunea cunoscuta anglo-rusescu dela 30 Maiu. Ambassadorulu anglesu din Constantino-polu Sir Layard are mare méritu la realizarea lui. Acestu tractatu, care e conditionatu, dice, ca, déca Russi'a va capeta Batum, Ardahan seu Kars seu fia si numai un'a din aceste cetati, si déca Russi'a va incercá in viitoriu a mai luá vro parte din teritoriulu asiaticu alu Turciei, Anglia se indatoréza a dá ajutoriu sultanului spre aperarea sa. Pentru că Anglia se introduca pe acelu teritoriu reformele necessarie, ce se voru afla de bune de catra ambele poteri (applause, illaritate); si pentru că Anglia se pota realizá acésta problema, Sultanul se indatoréza, a concede ocuparea Ciprului de catra Anglia. In casu, candu Russi'a va redá vreodata Pórtei teritoriulu castigatu prin resbelulu din urma in Asi'a, conventiunea nu mai are valóre si Anglia evacutea insul'a Cipru. Deorece in se acuma s'a implinitu conditiunile, pe cari se baséza conventiunea, Pórt'a a datu unu fermanu cu impoternicirea, că Angliei se i se dè insul'a Cipru, pe care o poté luá neamenutu in posessiune."

Anglia a dovedit u prin conventiunea memoria cu Pórt'a, ca déca tota politic'a astadi nu este, decat u afacere de precupeti, déca „ghesieftulu" este principiulu de capetenia in relatiunile internatiunali, ea (Anglia) se pricepe mai bine la elu că ori-care alta potere. Pre candu dnii Bismarck si Gorciacoff 'si rideau in pumnu de satisfacuti in laintrulu loru, ca au potutu prinde cu cleiu pe Anglia, lordulu Beaconsfield avea deja

in buzunariu fermanulu, prin care inalt'a Pórt'a, dandu Angliei o frumósa si bogata insula, se pune totodata sub protectiunea ei. Da, s'a potutu petrece unu faptu politicu atatu de insemnatu si departe batatoriu, fora că inteleptii delegati ai Congressului si prea inteleptulu loru presiedinte Bismarck se aiba macaru cea mai mica idea. Si inca ce se mai vedi, guvernuu anglesu declara prin organele sale de publicitate, ca a publicatu conventiunea inchiajata cu Pórt'a cu intentiune inainte de a se fini congressulu si inainte de a se subscrive tractatulu dela Berlinu, pentru că marile poteri se afle despre esistint'a „ghesieftului" anglo-turcescu si se nu pota mane poimane Russi'a seu alta potere atacá validitatea decisiunilor congresului cu cuventu, ca nu i-ar' fi fostu cunoscutu tractatulu secretu, privitoriu la cessionea insulei Cipru.

„Nu-i pentru cine se gatesce, ci pentru care nimeresc", dice proverbiu romanescu. Anglia a tromfatu politic'a celoru lire imperatii, prin aceea, ca s'a facutu protectorulu legitimu alu Turciei. Russi'a se credea aprópe de visurile ei seculare, sperá, ca, dupa-ce a datu lovitur'a de mórtie imperatiei musulmane, nu voru trece multi ani si va fi mostenitórea ei in Asi'a că si in Europ'a. Conventiunea anglo-turcesca in se fostu o teribila desttepate din aceste frumóse visuri. Anglia facendu-se protectórea Turciei, va fi in viitoriu adeverat'a potere domnitória in Orientu, Sultanulu a alergatu sub scutulu reginei Marei Britanie si a imperatesei Indiei, care a luatu asupra-si angagamentul a pazi, că si celu din urma soldatu turcescu se nu i se atinga nici macaru perulu din capu. Russi'a, cu totu sangele versatu, cu tote victoriele sale nu a potutu se dobendésca unu succesi atatu de mare că Anglia. Bismarck si Gorciacoff au sciutu se despóie mic'a Romania de o bucatu din patrimoniul seu stramosiescu, der' nu au sciutu se se ferésca de vicleni'a perfidului Albionu.

Conventiunea, cu care a surprinsu guvernulu anglesu pe delegati congressului, a trebuitu se faca prin urmare cea mai rea impressiune asupra loru. Se pare, ca Bismarck, „samsariulu de omenia", si Gorciacoff voiescu se-si ascunda numai consternarea si mania asupra conventiunei anglo-turcesci prin aceea, ca 'si dau silintia a micsiorá importanti'a ei, candu declare prin organele loru, ca cessionea Ciprului nu va schimbá nimicu in decisiunile congressului, deorece nu privesce tractatulu dela San-Stefano, ca Beaconsfield a facutu acésta acquisitiune numai „spree a nu merge cu manile găle" dela Congressu. Der' si in Francia si in Italia mai cu séma a facutu sange reu noulu „ghesieftu" anglesu. Francesii si italiani au interesu mari si vitali in marea mediterana, pe care le vedu pericolitate prin predominarea influintei anglese. Franciei 'i e si de Egipetu, pe care Anglia a pusu de multu ochiulu. Ceiulu politicu incepe der' a se intunecá din nou tocmai in momentulu subsemnarei pacii dela Berlinu, a careia durata nu va fi nici macaru atatu de lunga, că a tractatului dela Paris.

CONGRESSULU DIN BERLINU.

Actele si discursurile plenipotentiarilor A. S. Principelui Carolu I alu Romaniei.

Berlinu, 1/13 Iuniu 1878.

Altetiei Sale

Principelui de Bismarck, presiedinte alu Congressului.

Altetia!

Subsemnatii, ministri ai Inaltimii Sale Principelui Romaniei, avendu si deplinu imputernicirile Sale, au onoreaza de a se adressa catra Altet'a Vóstra, spre a o rogá, că se supuna la Ecscelentie Loru Plenipotentarii Mariloru Poteri a loru cerere, de a fi admisi in sinulu Congressului, spre a espune si aperá acolo drepturile tierei loru.

Subsemnatii, basati pe spiritulu de dreptate si pe buna-vointia, cu care Europa s'a aretatu pururea catra

Romani'a, cutéza a sperá, ca Marile Poteri voru binevoí a'i ascultá mai inainte de a delibera asupr'a interesselor romanesci.

Rogamu pe Altet'ia Vóstra se binevoiesca a primi omagiele adéncului respectu, cu care avemu onore de a fi ai Altetiei Vóstre prea plecati si supusi servitori.

Subscrisii: I. C. Bratianu, M. Cogalnicénu.

Berlinu, 12/24 Iuniu 1878.

Altetiei Sale

Principelui de Bismarck, presedinte alu Congressului.

Domnule Presedinte!

Subsemnatii, spre a dà urmare cererei, ce'si au luatu libertatea de a adressá Altetiei Vóstre la dat'a de 1/13 curentu, au onore de a ve presentá, spre a fi supusu inaltei Adunari presidata de Altet'ia Vóstra, alaturatulu memoriu, in care se afia resumate puncturile, ce Romani'a solicita a fi primite de Europ'a, intru ceea, ce o privesce pe dens'a.

Esprimandu din nou sperantia, ca nu se va iua vre o decisiune in privintia Romaniei mai inainte, că subsemnatii, plenipotentiari ai Inaltimiei Sale Domnitorului Carolu I, se fia ascultati, venimu a rogá pe Altet'ia Vóstra de a binevoi se primésca espressiunea preinoita a simtiemtelor de pré inalta consideratiune si de pré adencu respectu, cu care avemu onore de a fi ai Altetiei Vóstre etc. etc.

Subscrisii: I. C. Bratianu, M. Cogalnicénu

(Ací urmáza "Memoriulu publicatú de jain Nr. 40 alu „Gaz. Trans.“)

Excelentielor Loru domnului Bratianu si domnului Cogalniceanu, etc. etc. etc.

Principele de Bismarck, cancelariu alu Imperiulu, conformandu-se unei decisiuni a congressului luate in siedint'a de astadi, are onore de a inscintia pe Excellentiele Loru D. Bratianu si D. Cogalniceanu, ministri ai Inaltimiei Sale Principelui Carolu alu Romaniei, ca congressulu stat' a ascultá, in siedint'a otarita pe Luni, 1 Iuliu (la 2 ore), comunicatiunile ce Exelentiele Loru ar' avé a'i face din partea guvernului Loru.

Berlinu, 28 Iuniu 1878.

Siedint'a din 19 luniu (1 Iuliu) 1878.

Cuvintele rostite de d. Cogalnicénu, ministru alu afacerilor straine alu Romaniei.

Domnului plenipotentiari!

Mai inainte de tóte tienu a multiami congressului din totu sufletulu, ca a binevoitu a asculta pe delegatii romani, in momentulu de a desbate asupra Romaniei. Acest'a e unu nou titlu adusu de Europ'a peste cele ce de multu inca i-au atrasu recunoscintia Natiunei romane, si acésta unanima dovada de bunavointia ne pare a fi unu fericit auguru pentru succesulu causei ce suntemu chiamati a apera d'inaintea domnioru vóstre.

Nu ne vomu mai opri asupra evenimentelor, in care ne-amu aflatu dusi, că prin nevoie unei fortie majore. Vomu trece asemenea cu tacere si asupra faptelor militare, la care amu luatu parte si asupra faptelor diplomatic, la care parte nu ni-s'a facutu. Amu avutu ocasiune mai d'inainte a constata, ca periodulu tratarilor ne-a fostu mai puçinu priintiosu de catu noroculu armelor.

Ne vomu marginí dér' a espune drepturile si dorintele tierei nóstre, pe bas'a resumatalui presentat in Memoriulu, ce amu avutu onore de a supune de curéndu congressului.

I.

Noi credem, ca dupa dreptate, nici o parte a teritoriului ei actualu nu trebuie se fia deslipita de Romani'a.

Reinapoiarea unei parti din Basarabi'a, catra principatulu Moldovei, prin tractatulu dela 1856, a fostu unu actu de dreptate din partea Europei. Ca-ci trunchiareala de la 1812 nu potea se se indreptatișca nici prin faptulu nici prin dreptulu de cucerire.

La 1812, Basarabi'a facea parte dintr'unu principatu, a carui autonomia fusese solemnă marturisita de tóte tratatele ce se incheiasera mai inainte intre Imperiele Russu si Otomanu. Mai cu séma tratatulu dela Cuciuc-Cainardji recunoscuse Domnioru Moldovei si tierei Romanesci calitatea de suverani si stabilise, ca Basarabi'a face parte din Moldov'a.

Asia dér' ea era o tiéra romanescă, cu institutiuni si legi romanesci, fórte lamurită pastrate de Majestatea S'a Imperatulu Alesandru I. Acestu respectu alu vechei nationalitati era formulat in rescriptulu imperialu, care confirma organisatiunea administrativa si judecatorésca ja acestei provincie in urm'a alipirei sale de Russi'a, fara că se se faca acolo cea mai mica deosebire intre Basarabi'a de Josu si cea de susu.

Sau cercetu unii de a conchide, ca Basarabi'a era unu tienutu turcescu séu tataru din uniculu faptu, ca ottomanii tineau trei cetati intr'ensa. Dér' istoria tierei Romanesci presenta si ea o anomalia de acelasi felu; cetati turcesci au fostu multu timpu si intr'ensa; nu ese inse dintr'acést'a, ca tier'a romanescă se fia fostu vr'odata tiéra turcăsca.

Nici la 1878, precum nici la 1812, nu se pote cere Romaniei Basarabi'a pe bas'a unui faptu séu unui dreptu de cucerire. Ea apartiene unui principatu, pe care insasi Russi'a, in totu cursulu ultimului seu resbelu cu imperiulu turcescu, 'l-a privit si 'l-a tratat, că pe unu statu independenti'a.

De altintrelea, chiaru dela inceputulu campaniei,

Russi'a a incheiatu cu Romani'a o conventiune, prin care i-a garantat fórte lamurită integritatea actuale a teritorului romanescu.

Acésta garantia se ceruse si se acordase atunci, pe candu nu era cestiune de catu despre trecerea armatelor imperiale prin Romani'a. S'ar' fi credintu, ca ea are se se intemeieze cu multu mai bine in diu'a, candu la chiamarea insasi a Russiei, concursulu natiunii romane deveniea mai positivu si se prefecă intr'o efectiva cooperatiune militara, intr'o completa aliantia. Intr'adeveru ostile nóstre au combatutu alaturi cu trupele russesci. Déca nu este unu titlu spre a ne cresce, apoi de sicuru nu este nici unulu spre a ne scadé.

In lipsa de ori-ce altu dreptu, conventiunea dela 4/16 Aprile 1877, care pôrta subscririle si ratificatiunile cabinetului imperialu, ar' fi de ajunsu spre a ne pastra o regiune insemnata a Dunarii, cu care e legata fórte strinsu prosperitatea comerciala a Romaniei.

S'a invocat, spre a sustiené retrocedarea Basarabiei, amintiri de gloria si de isbandi militare. Dér', intr'unu asia lungu siru de resbóie, armatele russesci s'au distinsu pe multe campuri de bataia si 'si-au preamblatu gloria pana sub zidurile Adrianopolei. Si, cu tóte acestea, nn li se recunosc unu dreptu de proprietate asupra regiunei Balcanilor.

Sau mai pusu inainte si consideratiuni de recunoscintia. Romani'a scie se'si implinesca datorile de multiamire; ea a dovedit acést'a totdeauna. Ea nu'si uita nici istoria nici numele binfacetorilor ei; ea cinstesce, in Catherine-cea-Mare si in Nicolae I, pe generosii faptuitori ai tratatelor dela Cainardji si dela Adrianopole. Dér' ea si aduce totodata aminte si de tóte acele sacrificii, pe care si le-a impusu pentru marirea, isband'a si gloria Russiei. Ea nu pote uitá, ca dela Petru-celu-Mare pana in diu'a de astadi ea a fostu, pe rendu si simultaneu, bas'a operatiunilor militare ale Russiei, granarulu, unde se aprovisionau armatele ei, chiaru atunci, candu ele operau dincolo de Dunare, si teatrulu pré de multe ori alesu chiaru de Russi'a pentru cele mai grósnice sdrumicari. Ea tiene minte in fine, ca la 1812 a perduto in folosulu Russiei jumetate din Moldov'a, adeca Basarabi'a din Prutu pana in Nistru.

II.

Ceremu, că pamenturile Romaniei se nu fia supuse la unu dreptu de trecere, pe catu timpu va tiené ocpatiunea armatelor russe in Bulgari'a. Si, intr'adeveru, Dunarea si Marea prezenta acestor armate cele mai inlesnite si cele mai puçinu costatorie cali de transportu si de comunicatiune. Dupa atatea incercari Romani'a are trebuinta de unu re-pausu absolutu, că se'si indrepteze striciatiunile produse de resbelu. Rea conditiune pentru indeplinirea acestei lucrari reparatórie si pentru liniscirea tierei nóstre ar' fi ambletele printren'sa ale unei armate straine.

III.

Ne pare, ca ar' fi dreptu, că pe bas'a titlurilor ei seculare, Romani'a se reentre in posessiunea insulelor si a gurelor Dunarei, cuprindiendo intre acestea si insul'a Sierpiloru. Acésta inapoiare ar' fi numai o drépta restabilire a dispositiunilor originarie, prin care Marile Poteri increditiase Principatelor Dunarene la 1856 paz'a libertatiei Dunarei la gurile ei.

IV.

Avemu temeinic'a sperantia, ca Romani'a va primi dela guvernulu Imperialu alu Russiei o despagubire de resbelu, proportionata cu oştirile ce dens'a a pusu in miscare. Ni se pare, ca este cu totulu dreptu, că despagubirile stipulate si obtinute de Russi'a in numele diferitelor state aliata se fia impartite dupa mesur'a contingentului militarui datu de fiecare dintre beligeranti. Principiul acestei imparatiuri guvernulu imperialu l'a recunoscutu si staruesce a'lui aplicá in folosulu Serbiei si Muntenegrului. Romani'a este si dens'a in dreptu de a cere acelasi beneficiu. In adeveru, fiindu silita se tienă fórte multu timpu armat'a sa mobilitata spre a preintempiná impregiurari amenintiatorie, ea a avutu sub stéguri, atatu că armata de rezerva, catu si că ostire activa, mai multu de 70,000 ómeni. Osebitu de acést'a ea a incercáu perderi insemnante; orasiele ei si totu malulu Dunarei au fostu bantuite de bombardari; caile sale de comunicatiune s'au ruinat; materialulu seu de resbelu s'a stricatu.

Despagubirile datorite pentru aceste felurite daune s'ar' cuveni se fia reportate asupr'a indemnitatii totale, ce s'a alocat guvernului Imperialu alu Russiei, ér' modulu respunderei loru ar' fi se se reguleze de Congressu, dupa cumu va socotí mai bine.

V.

Romani'a are deplina incredere, ca independenti'a ei va fi recunoscuta definitivu si pe d'intregu de catra Europ'a. Pe leng'a dreptulu ei celu vechiu, alu carui principiu fusese scalciat prin restelmaciri istorice, astadi vine se se adauga titlurile, pe care ea le-a improspetatu séu le-a intinerit pe campurile de bataia. Diece mii de romani au cadiutu in giurulu Plevnei, că se castige patriei loru libertatea si independenti'a.

Dér' tóte aceste sacrificia n'ar' fi de ajunsu că se asigure Romani'a despre pacinic'a folosire a bunurilor do-

bendite. Ea s'ar' simti cu deosebire fericita si recunoscutoria, candu ar' vedé silintile, prin care ea si a manifestat individualitatea, resplatite cu o adeverata binefacere a Europei: acésta binefacere ar' fi garantia reala a neutralitatii sale, care ar' pune-o in pozitie de a dovedi Europei, ca ea n'are alta ambitiune, decatua acea de a fi pazătoarea creditioasa a libertatii Dunarii la gurile ei, si totodată de a se aplicá la imbunatatierea institutiunilor si la dezvoltarea midiulcelor ei materiale.

Acestea sunt, dloru Plenipotentiari, espuse pe scurt, dorintele unui micu statu, care nu crede a fi meritatu mai puçinu din partea Europei, si care, prin organulu nostru, face apel la dreptatea si la binevoienta Marilor Poteri, ai caror eminenti Reprezentanti sunteti.

(Va urmá.)

Sibiu, 9 Iuliu st. n. 1878.

Domnule redactoru! Binevoiesce, te rogu, a publica in celu mai de aprópe numeru alu stimabilului d-tale dinariu convocarea alaturata ./ si a primi increditiarea destinsel mele stime.

Petri.

Conferintia electorală.

Sambata la 8/20 Iuliu a. c. va ave locu aici in Sibiu o conferintia generala a romanilor investiti cu dreptulu de alegere la diet'a tierel. Ceece se aduce la cunoscintia tuturor romanilor alegatori din patria, invitandu-i prin acést'a, că se binevoiesca a luá parte la acea conferintia in numeru catu se pote mai mare si celu puçinu cate unulu din fiacare cercu electoralu locuitu de romani.

Datu din clubulu membrilor romani ai reprezentantiei municipiului Sibiu.

Sibiu, 9 Iuliu n. 1878.

Nicolau Popa m. p.,

V. Petri m. p.,

presedinte.

notariu.

Illi'a-muresiana, la finea lui Iuniu st. v. 1878.

Onorate dle Redactoru! Triumful poetului romanu reportat in "Canticu ginte latine", a implutu si animele nóstre de bucuria si mandria nationala, — drept ce i-am adresat urmatóri'a telegrama:

Domnului Vasilie Alecsandri

Gar'a Mircesci (Romania).

Felicitarile nóstre pentru triumful reportat in "Canticu ginte latine". Traiesca latinismulu.

Romanii din valea Ill'a-muresiana, prin

Alesiu Olariu sen.

Iubitulu nostru poetu a avutu gentileta a ni tramite urmatoriul respunsu:

Domnului Alesiu Olariu

Maros-Ilye.

Felicitarile din "Muresiu" m'au bucurat multu. Retramitu tuturor fratesci multumiri. Traiesca romanismulu.

Alecsandri.

Ve rogu deci, publicati si aceste acte de mandria nationala, se se scia, ca nu este sufletu de romanu, in partile nóstre, care se nu aplauda si se nu spredie multu dela acelu triumfu.

Unulu in numele mai multora.

Instructiunea publica in Romania.

Multu s'a facutu in Romania pentru instructiunea publica, d'er' mai multu a remas inca a se face. Fratii nostri de dincolo fiindu fragmentati necontenit de lupte politice, nu au datu pana acum a invenitamentului publicu acea ingrigire neobosita, care o pretinde timpulu, o pretindu mediulce bogate ale tierii... De unu timpu incóce inse interesulu pentru scóle a devenit indiscutabile mai mare si cresce pe di ce merge, ceea-ce constatam cu mare satisfacere si bucuria. "Romanulu" da espressiune intr'unu articulu intitulat "Reforme in invenitamentul publicu", convictiunei ce a partrans astadi tóte paturile societatii romane primatòriile cuvinte :

"Invenitamentul e temeiulu tutulor celorlalte institutiuni. Fara invenitamentu nu e nici libertate, ca-ci nu e lumina si libertatea e radi'a cea mai curata a luminii. Fara invenitamentu nu e moralitate, ca-ci in intunericu consintint'a nu poate deosebi binele de reu. Fara invenitamentu nu e viitoriu, ca-ci viitorulu e radicarea treptata a natu-nilor spre sciuntia, spre lumin'a, pe care invenitamentul o resfrange asupra societatii. Fara invenitamentu omul lucréza in desiertu, societatea se fragmenta intr'unu cercu inchis de tóte partile, fara a poté produce nimicu, fara a poté vedé nici intelege ceva, fara a se desvoltá, macaru de-ar' ave cele mai frumose aplecari."

„Asia fiindu, credem, ca totă silintele omenești cu doru de tierra, care se gădesc la vînturi, care voiesc, că societatea se prospere, care cresc, că instituțiile se producă totă rădele ce sunt menite să producă, trebuie să se înțeleagă și investiamentul să ca toti să fiecare trebuie să se ocupăm de această mare cestiu. Parerea celui mai simplu dascalu trebuie să fie prima cu multă amire, căci progressul este sumă silintelor tuturor, mari și mici, și binecuvântatul va fi acela, care va aduce, la edificiul ce avem de ridicat, o piatră său chiaru unu graunte de nisip. Ce este panea pentru individu este și investiamentul pentru societati; căci investiamentul este panea spiritelor, panea sufletelor, — este mai multu chiar, este viața generatiunilor. O generatiune lipsită de investiament este o generație moartă.

„Legile noastre au stabilitu în materia de investiament cele mai frumosă principii, cu care săr' potă face statele cele mai civilizate; și pentru multi dintre aceia, care negustorescă astăzi independența noastră ar' fi de dorit să aibă inscrișu în fruntea constituției loru principiul liberalu, care strălucescă în fruntea constituției romane.

Este o datorie a face că acestu principiu se corespunda catu mai multu cu faptele, dice mai departe numită făță, și continua criticandu mai multu starea scăolelor din capitală și arătându reformele, ce ar' trebui introduce cu urgență. Cladirile liceelor și gimnaziilor din capitală, dice, sunt foarte defectuoase și nu mai corespundă nicio decumă recerintelor de față, apoi sunt prea departate de centrul, de aceea ar' trebui să voteze camera fonduri pentru cladirea a 2 licee și 4 gimnăzii în București. „Avem sute de biserică și năvămu în capitală decatu o singură școală primărie, cea dela Icoana“, exclama „Romanul“, după aceea arată, ca n'au dreptu aceia, cari dice, ca nu sunt bani; pentru alte clădiri la gare, la ministerii s. a. sunt bani de ajunsu, numai pentru scoli nu; s'au cheltuitu acumu două ani 30,000 galbeni pentru înfrumusețarea teatrului naționalu, înse ministeriul de pătuuci facea mai bine, de către căstă suma clădea unu liceu. Economie, dice, ce se facu cu scaderea investiamentului sunt ruiniante s. c. l. — In adeveru, ce n'ar' potă face romanii de dincolo pentru instructiunea poporului, de către ar' porta în totă o economia ratională?

Voci din România.

Deoarece va mai trece inca catuva timpu pana ce copurile legiuitorie romane voru luă o hotărire definitivă față cu decisiunile congressului, vomu înregistră totă parerile mai remarcabile privitorie la atitudinea, ce ar' fi a se observă de catra români. Astăzi reproducem si a două scrise adresata de catra dlui Balsiu diuariului „Press'a“ și este interesanta din punct de vedere naționalu romanescu. Ea sună astăzi:

„Inconscientia individualor că si a poporului există o cără foarte simtibile, care nu se poate atinge cu o mană crudă, fară a produce dissonanțe cele mai neplacute. Este individualitatea omului, ce are inconscientia de sine, individualitatea poporului, care nu au cadiutu într-o amortire completă. Acumu și peste de ani după resboile cele mari ale lui Napoleon se poate inca dispune de sără poporului, se poate incorporă cutare naționale in cutare său cutare statu, fară că simtiu publicu în Europa se se revolte in această idee. Pe atunci inconscientia poporului parea intr'adeveru a nu se numeră inca intre factorii, de cari trebuie să se tienă socotă. Erau timpuri, in care predomină inca acel spiritu național, care se numea ratiunea de statu, si poporele se alătuiau in state, fară a se tienă in săma nici rasă, nici limbă, nici religiunea.

„Înse tocmai această procedere arbitraria redeseptește schița de viață in corpului amortitului poporului. Abia se pronunță principiul naționalitatilor si inconscientia poporului reinviu, principiul se propagă cu iuțelă fulgerului. Si astfelii vedem, ca in cele din urma decenii nici o faptă mare, nici unu evenimentu remarcabilu nu s'ă îndeplinească in viață politica a Europei, fară că principiul naționalitatilor se fi avut parte a să importanta in actiune. Totă miscarile politice, ce s'au produs in acestu intervalu de timpu, stau in legatura strânsă cu acestu principiu, si totă statele, sia mici, sia mari, au trebuitu să resimtă mai multu său puținu, directu său indirectu, influența său poternica. Acestu principiu s'ă proclamă pentru primă oare oficialu in tractatul din Parisu si constitue pote punctul celu mai important alu acelu actu internationalu, care va remăne din această cauză că unu monumentu nepermanență in istoria civilizației si a dreptului giților.

„Congressulu din Berlinu tinde să se reintorce la tim-

purile veacului de midiulocu. In totu cursulu desbatările din Berlinu pacea din Parisu nici nu s'ă pomeniu macară că basă a tractatului actualu; faptu însemnatu, care probabilă imensă deosebire dintre spiritul acelu tractat și spiritul, in care congressulu de astăzi lucrăza pentru stabilirea pacii. Press'a russă are cuventu, candu constată, că s'ă produsă o mare schimbare in opinioanele Europei; in se această schimbare s'ă facă in pagubă dreptului si în favoarea nedreptății. Ar' fi fostu chiaru mai bine, de către tractatul din San-Stefano s'ar' fi lasat in vigore, in totă brutalitatea să, decatu să se pună in aplicare soluția actuală a congressului din Berlinu. Celu puținu poterile mari, curate pana acumu, nu s'ar' fi decretat a servi interesele egoiste ale uneia între poteri, adică ale Russiei, si morală si conscientia poporului, opinioanea publică a Europei, ar' fi fostu scutite de lovitură, cei daci proprii se reprezentanti.

„Din nefericire, lucrurile s'au urmatu astfelii. Turcia se imparte, România se demembreză, intocmai precum in congressulu din Viena din 1814 s'ă demembra Itali'a, fară a se tienă săma de diferență de rase, de limbi, de religiune. Intocmai in se, precum spiritul si principiul, care a dominat la închirierea pacei dela Viena, n'au pututu dură multu timpu, totu astfelii nu potru privi nici rezultatul conferintelor din Berlinu că o opera durabila. Nu se poate, că dreptul, autoritatea tractatelor, principiul naționalitatilor, se nu se redesepte cu totă amortirea, in care se află acumu. Ele voru triumfă mai curendu său mai tardiu, precum au triumfatu totdeuna in totă timpurile.

„S'au vediutu intr'adeveru tieri, ale caroră frunțarii erau asiă de întinse, incătu stapanitorii loru poteau dice cu dreptu cuventu, ca sărele nu resare si nu apune in statele loru, si cu totă acestea ele au cadiutu, au perit. Aceste tieri erau locuite de rasele cele mai eterogene, cari nu erau legate intre densele nici prin limba, nici prin datine, nici prin obiceiuri. Alte state erau cu populații omogene, că Prussia, Piemontul, din mici au ajunsu mari si au dobendu o potere durabila.

„Noi romanii posedem o tierra, care se bucura asemenea de o populație omogenă, precum rareori se vede in alte state. Aceeași limba, aceeași datină, aceeași legi unescu pe locuitorii tuturor districtelor: faptu, care constituie unu avantaju important, si care a fostu recunoscutu totdeuna de strămoșii noștri. Totă starința loru, totă tendința loru nu aveau altu scopu, decatu a conserva naționalitatea noastră in totă puritatea ei. Pentru aceea se fereau, inainte de totă, de a intra in legături cu domnia rusă. Se temea că nu cumva naționalitatea noastră se se pierde, se se contopescă cu rasă cea mare a slavilor. De mai bine că de unu secolu totă miscarile noastre politice, totă acțiunile noastre au fostu inspirate de aceste temeri, de acestu modu de a vedea lucrurile. Totdeuna si pretutindeni gasim aceeași idee: temerea de cotropirea slavilor, luptă pentru conservarea romanismului.

(Va urmă.)

Cetimă in „Romanul“:

„Diuarul „Nou'a presă liberă“ publică in unul din ultimele sale numere o corespondință din București, atât de nedreptă, atât de neîntemeiată si atât de ofensatorie pentru Domnul Romaniei, incătu chiaru a reproduce ore-care partid din acea corespondință, spre a le combate, este a fi puținu condescendentu catra capulu statului. Ne vomu margini a spune, ca corespondentul său vieneză cauta a aruncă asupra Domnitorului responsabilitatea retrocederii Basarabiei si pretinde, ca intră acăstă ar' fi urmatu politica, ce i-s'ar' fi dictat dela Berlinu. A protestă cu indignare, in contra acestei odiose acuzații, este a dă o atenție nemerită unor asertii de o culpabilă usurărită.

„Toti romanii si lumea întrăgă au fostu martori la dovedile de patriotismu, de devotamentu nemargini catra patria sa, date de capulu statului si de comandanțul supremu alu ostilor români, dela începutul resbelului pana acum, atât in dilele de victoria, alaturi, c' unu aliatu, ce se credea pe atunci sinceru, catu si in urma, in dilele de amara deceptiune, candu naționala a trebuitu să redice cu energia vocea in contra aliaților din ajun.

„Pururea cu naționala si in capulu ei, pururea de constitutionalismul celu mai scurpușosu, de candu a începutu epoca marelor fapte si marilor incercări, Domnul tieri a ascultatu numai bataiele naționalii spre a-si regulă portarea sa politica; si in acăstă portare a fostu totdeuna in celu mai perfectu acordu cu guvernul său; niciodata n'a impusu guvernului, după cum dice corespondințele său vieneză, o vointă, care n'ar' fi fostu si a ministrilor sai; niciodata n'a lasat se petrunda in midiulocul consiliilor romanesci si patriotic vreo inriurire strâna, contraria simțimentului unanimu alu tieri.

„Resistentia in contra nedreptății a fostu cuventul seu de ordine, că si alu tieri intregi si prin acestu cuventu elu a sustinutu neincetat, chiaru la Berlinu, pe reprezentantii naționale române, fară unu momentu de indouială, fară unu momentu de slabitiune.

„De către o tierra a avutu vrăjădata dreptul de a se mandri de purtarea si de atitudinea domnului ei in dilele de periculu, acea tierra este România. Presentul si viitorul facu si voru face lui Carol I acăstă dreptate, orice ar' potă se dica cale unu ratectu si necunoscuti de lucruri.

Diverse.

(Albumul femeilor frumos.) Intre 16 si 26 Augustu va avea locu congressul antropologic in Parisu. Pentru acestu congress se prepară unu albumu, care se contine fotografie celor mai frumosă femei din totă naționalele Europei. Dilele acestei a fostu provocatul Pulcszky din Budapest a adună fotografii de ale „admirabilelor ungurice“ pentru albumul internațional. Pulcszky răgă in urmă acăstă pe toti adoratorii frumuseților ungare ai adresă fotografie loru pana la 30 Iuliu (Cancelarii Museului). Elu speră, ca astfelii va dovedi, ca frumuseții femeilor ungară pot concură cu totă lumea. Oare ce efectu ar' face la Parisu si unu Albumu de romance frumosă?

(Siahulu Persiei in Viena.) Nasreddin siahulu Persiei supranumit „regele regilor“, „fiul sărelui“, centrul universului său mai bine disu: „buricul pamantului“ a sositu Vînerea trecută, in reintorcerea să a dela espoziția din Paris, la Viena unde a fostu primitu cu totă onorurile ce i se potu numai face unui potentat. Maj. S'a imperatul l'a intimpatu la gara, unde se află asediata o companie de onore, care a intonat marsiul persianu. Siahulu fă condusul apoi in apartamentele sale in o trăsura a curții cu 6 cai, in care la stanga siedea imperatul. Vreo 40 saloni s'au pus la dispoziție siahului si a suitei sale in palatul imperiale. Sambata a fostu unu prandiu de gala la curte si o reprezentare festiva in teatru de opera. Poporul român Vienei cu curiositatea ei caracteristica se ocupa multu de persoana Siahulu si mai cu săma de diamantele sale, intre care unul este din cele mai mari ce există. Se vorbește ca Siahulu poartă cu sine o sumă enormă de bani totu in aur. S'a observat, ca tesaurariul său a transportat la palatul 25 lădii legate cu feru. Se dice ca fiecare din ele conține 15,000 ruble de aur. Trebuințele Siahulu si reclama multi „bani merunti“ Numai societății hotelului unde a locuitu in Paris (Grand Hotel) s'au urcat la 76,000 franci, prin urmare cam la 3451 franci pe școală pentru 32 persoane. In Fontainebleau unde siahulu facă o excursie i s'a prezentat pentru o singură zi o societăță de 14,200 franci, care a fostu redusă apoi după multe negocieri la 8000 franci. In societățea eră trecută intre altele: pentru flori 1500 franci, 1 sugară 5 franci, 4 odai 200 franci, 12 perșecă 120 franci, unu pepine 60 franci, trei birji 800 franci s. a. De către societățile voru fi asia, apoi cele mai multe din lădii acele cu bani se voru intorci gălă in Persia. Dării cei pasă Siahulu! Elu are supusi destui si acestia trebuie să impleeară lădiiile, apoi moră macară si cu miile de fome.

(Insula Cipru) este ună din insulele cele mai mari la marginea ostica a Mării Mediterane, față de litoralul Ciliciei si alu Siriei, cu un areal de 250 miluri patrate si a fostu din timpurile cele mai vechi renomata că fără roditoria, bogată de mineralii si cu porturi minunate. Paduri intregi de cedrii, pini si cupresi o imfrumuseță. In mediulocul ei se redică munții Olimp (nu acela, unde au domnuit dieii) numitul si Monte-Croce de 6168 urme inaltu. Numerul locuitorilor ei a fostu in evalu mediu de 1 millionu, acuma abia e de 200,000, intre care a 5-a parte mohamedani, ceilalți creștini. Limba predomnitară e cea greacă. Cipru este renomată si prin padurile sale de maslini si mai cu săma prin vinul său. Capitala Nicosia sau Leucosia are 15,000 locuitori si e reședința unui metropolit grec independent si a unui episcop armenești. Orasile litorale mai însemnate sunt la sud Larnaca, reședința consulilor cu 5000 locuitori si la est Famagusta. Înainte cu 3 secole pana a nu intra in posesiunea turcilor Cipru era stapanit de venetiani. Cei

d'autai stapanitori ai insulei au fostu fenicienii, apoi grecii, persianii, egiptianii, romanii, bizantinii, arabii, francii, venetianii, turcii — si acumă o voru stapani angloșii.

(Unu abate milionariu.) Mare sensație facută în tota Italia și în afara scirea, că unu abate italianu din Neapole, anume de Mattia jucandu la loteria a castigat nu mai puțin de două milioane. Guvernului, se intielege, nu-i placută tota acăstă afacere, era unu casu unic ne mai intemplat, că unul se castige o suma atât de mare. S'a facută dăr' cercetare, inse nu s'a potutu constată nici-o neregularitate. Guvernulu in fine a numerat 2 milioane abatului. Această indată, ce se vedea cu banii in buzunariu, o luă la senatoș'a, facandu-o calatoria in Europa. Departarea lui grabnica inse facută se se nasca din nou banuilele, că totu lucrul nu este curat. Diuariele italiane sciu, că judecatorii in urmă unei denuntări a ordonat, că preotulu de Mattia se fi urmarit si a secuistrat sumă de 750,000 franci, ce-o depusese elu in bancă si in casă de pasătrare dela Neapole. Décă denuntatiunea este adeverata se va vedea, că abatele a găsit cele patru numere, după ce a cunoscutu rezultatul tragic. Toti sunt curiosi se afle cumu s'a potutu acăstă, pentru că se scie, că după regulamentul loteriei numerile ce sunt in jocu se inscriu într'unu registru, care se espădează sigilat inainte de tragere la directiunea loteriei, unde remane inchisă într-o cassă provedită cu trei incuiatōri, a caroră cheie se află in manile a trei persoane diferite. De aci se vede, că de Mattia, déca e culpabilu, trebuie se aiba numerosi complici. Mattia se află acuma in Elveția. Nu s'a gasit parale la elu, elu a lăsatu procura frate seu spre a 'lu prevedea la casu de trebuintă cu bani din sumă depusa la banca. Loteria italiana a mai fostu odată victimă unei fraude considerabile la Turin. Complicii acestei fraude au fostu amplioati de-a-i loteriei, cari, în năpteală după tragere, deschideau pe dinapoi cassă sigilată din biuroulu centralu, care contineea registrele si impleau cu numerele trase foitile rămasă albe nescrise.

(Salariul oficierilor americanii.) Éta cumu au fostu ficsate de curendu de către cameră representanților Statelor-Unite cu ocasiunea votarei proiectului de lege privitoriu la salarisarea armatei (Army pay bill), lefile diferenților grade: Generalul 10,000 dollari (52,000 franci sau 22,000 florini), generalulu de divisiune 8000 dollari, generalulu de brigada 6000 dollari; colonelulu 3000 dollari (15,750 franci); locotenentulu-colonelulu 2500 dollari, maiorulu 2000 dollari; capitanulu (calare) 1800 dollari; foră calu 1600 dollari; locotenentulu (foră calu) 1400 dollari; sub-locotenentulu (calare) 1200 dollari; (foră calu) 1000 dollari. Salariul sub-oficierilor a fostu marit in budgetulu anului acestuia: sergeantulu-majoru (strajamesterulu) capeta acuma 24 dollari pe luna (131 franci), sergeantulu 23 dollari, primulu cornistu 24 dollari, in locu de 22 si caporalulu 20 dollari in locu de 15, cumu capetă mai inainte. Va se dica caporalulu din statele americane capeta o lăfă că la noi sublocotenentulu. Această ne vomu poteau-o explica mai bine, déca vomu luă in consideratiune, că pe candu la noi efectivulu armatei totu mai cresce, in statele americane se reduce din anu in anu. Americanii sunt omeni practici, ei tienu numai atati soldati activi, cati le trebuiesc neaperat pentru sustinerea ordinei. La ei reducerea efectivului armatei a devenit unu sistem. Astfelui avendu soldati mai puțini, ii potu si salariasa mai bine. In 1875 efectivulu armatei Statelor Unite era de vreo 30,000 omeni iurolati si aproape 2000 oficieri; in 1876 elu este numai de 26,000 omeni si 1500 oficieri,

Spre sciintia.

Editorulu Paulu Cieslar eu datulu 4 Iuliu a. c. ne incunoscintiaza, că brosura a două din „Rebelul orientale“ s'a confiscatu prin directiunea de politia din Gratiu. Nu scimă ce e caușa confiscarii unei opere atatu de nevinovate.

Rogamă pre onor. abonati, se aiba patientia pana vomu cercă caușa confiscarii si vomu scote brosura de sub secuestru sau vomu dă a două editiune.

Naseudu, in 8 Iuliu 1878.

Autorii.

Beiusu, 27 Iuniu (9 Iuliu) 1878.

Stimate dle Redactoru! Marirea si victori'a reportata la Montpellier (odiniéra Aquae-Sextiae, colonia romana) de marele si de apurarea renomita, dăr' pré modestu poetu de dincolo de Carpati — Vasile Aleșandri, de bunăsemă a implutu cu mandria animă fiacarui romanu adeverat. Această victoria glorișă e cunoscută acumu nu numai fiecarui romanu, ci chiaru lumiei intregi. Prin ideile maretie si incantări cuprinse in „Cantecul gîntei latine“ — se află demnă acelu cantecu a fi tradusă mai in totă limbile culte din Europa. Scriitorulu acestorū orduri s'a cercetat — desi acumu premersu — a'lu reproduce in limbă latine. Ve rogu dăr' cu totă onoarea se binevoitoi a o aduce in publicu acăstă reproductiune modestă in diuariulu pretiu celu redigeti. La acăstă Ve rogu nu din ostentatiune, ci pentru a me aretă, că si pe mine m'a atinsu cu placere faimă imbucurătoare a triumfării poetului romanu, care triumfă e totodata si triumful romanimei intregi.

Alu D-vostre sinceru veneratori:

Demetriu Fekete,
cantor si docinte.

Éta reproductiunea urmarita de cateva note esplițorii:

A.

Celebres inter terrae gentes
Tum dites...¹⁾ magnas, tum potentes
Latina gens adest Regina,
Qui insidet stella divina,
Quae luxit, lucet luce rara
Per secula omnino clara;
Voluntas eius est processus,
Elate suos regit gressus.
Est gentium dux ceterarum
Et vera lux orbis terrarum.

B.

Est virgo pura gens Latina,
Nam mansuetudine divina
Ac est praedita vi Circaea...²⁾
Omnes dulce incantas ea.
Barbarus...³⁾, quo illa procedit
Lubens ei genua flectit.
Vivax est, pulchra et serena,
Nam rebus nullis est egena;
Paro sub coelo, in salubri
Aëre et suave-olenti:
Imago illius refracta
Solis radiis, — ut intacta
Virgo — lavatur, ut divina
In aqua maris smaragdina.

C.

Latina gens est et opulenta,
Multos thesauros possidens,
In quibus et eius sorores
Habent partes haud minores.
Tirannidem, si est fractura,
Et libertatem defensura,
Tunc est terribilis in ira,
Honestas eius exit pura.

D.

At in extrema illa die
Adsistens Deo de facie,
Interrogata Latina gens:
„Quid fecisti?“ in terra vivens,
Illa respondebit sonore
Et alti-sono cum clangore:
„O Domine! donec in mundo,
In orbe terrarum rotundo,
Eterno pro vero pugnavi —
Devote Te representavi.“

¹⁾ In locu de divites. ²⁾ Circaeus, a, um = farmecatoriu, si trage originea dela Circe, es, muiere renomata inastrată cu putere farmecatorie, fătă lui Helios si Perse, a locuitu — după Odiseea in promontoriulu Circeo in Italia. ³⁾ Barbarus, a, um, aci e = (exter), a, um = exoticus, a, um = strainu, ce nu se tiene de marea gîntă latina.

Cu 1-a Iuliu stilu vechiu se incepe un nou abonamentu la

„GAZETĂ TRANSILVANIE“
pentru semestrulu alu II-lea 1878 cu condițiunile dim fruntariu.

Rogamă pe domnii aceia, a caroră abonamente spira cu 30 Iuniu st. v., că se grăbesca cu reînnoirea lui, că se li să poată tramite fătă regulat.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rotiți a ne tramite adressele lor exacte, arestandu si postă cea mai aproape de loculu, unde locuiesc.

Sciri ultime telegrafice.

București, 12 Iuliu. (Telegr. Gaz. Trans.)
Corpurile legiuitorie voru luă o hotărare definitiva numai după ce va fi impartasită testul oficialu al tractatului de Berlinu.

Berlinu, 12 Iuliu. Instrumentul tractatului de pace stabilitu de congressu este gătă si conține 60 articuli.

Londonu, 12 Iuliu. „Biuroulu Reuter“ anuntia dela 11 Iuliu: Representantulu Pótei Samih si representantulu Marei Britanie Haring au proclaimat astăzi luarea in posessiune a Ciprului de catra Anglia.

Vien'a, 11 Iuliu. Comandantulu trupelor de occupație generalulu Philipovici s'a întorsu din Boem'a, se va reîntorce pana in 15 in Croația. Ministeriul duce afacerile mai departe. Se dice, că cu formarea viitorului ministeriu va fi incredintat cu guvernatorulu Tirolului comitele Taaffe,

Constantinopolu, 11 Iuliu. Lui „Politische Correspondenz“ i se anuntia: Intre Pórtă si generalulu Totleben au locu negocieri, privitorie la retragerea trupelor russesci din San-Stefano. — Russii nu voiesc se parasescă San-Stefano, pana nu voru predă turci russilor inaltimile ce domină Siuml'a si cetatea Varn'a. — Se dice, că o comisiiune russo-turcescă va stabili modalitatea de retragere a trupelor russesci din Bulgaria. — Negotiarile asupra ocupării Bosniei si a Herțegovinei inca nu s'a dusu la finit. — Situația fugarilor in muntele Rhodope este după descrierea unui funcționari consulariu angloș desesperată. —

MUNTII: Nemernicu, Piscu Leurdie, Galm'a Secarei, Steós'a mica, Mirele, Zanög'a mortului, Zanög'a ulita, Laculu rosu jumetate si Poienile lui Martinu, in numeru de 9, situati in județiulu Prahova, plaiulu Comarnicu pana in hotarulu Transilvaniei, in dreptulu comunei Sacelele, se dau cu arenda spre pasiune, si padurile de pe acesti munti spre taiere, cu incepere dela Santulu Dumitru 1878. Doritorii se potu addressa la subsemnatulu proprietariu in Pitesti.

6—10 N. Bratianu.

Pravurile purgative gazosé dela Előpatak.

Cuprindu in sene partile constitutive chimice ale apelor renomate dela Előpatak.

Efectu deosebitu arata pravurile aceste in contra slabitudinii de stomachu, lipsa de apetit, in contra galbinarii si totale bôlele de apa sau hydropica, in contra trenjilor, la doren de besica, tiava udului, nisipu si pétra in ele, cathare cronice, inflaturi, surgeri albe, ametiale, congestiune catre capu, peptu s. a.

Una dosă din pravurile aceste are efectul ca 2 doze de pravuri ale lui Seidlitz.

Pretiulu unei cuthie cu 12 doze este petotindene 80 cruceri m. a.

Cei, cari voru ale avé in depositu spre vendiare, primescu rabatu.

Depositulu generale se afia in BRASIOVU in apothec'a lui GREGORIU SAVĂ.

Pretiurile piathei

in 12 Iuliu n. 1878

	Hectolitre. fl. cr.	Hectolitre. fl. cr.
Granu { fruntea . . .	9.40	Mazerea . . . . .
midiulocu . . .	9.10	Lintea . . . . .
de diosu . . .	8.40	Fasolea . . . . .
Mestecatu	7.40	Cartofii . . . . .
{ fromosu . . .	5.80	Sementia de inu . . . 10.50
de midiulocu . . .	5.40	1 Chilo. fl. cr.
Ordiulu { frumosu . . .	5.10	Carne de vita 40
de midiulocu . . .	4.90	“ de rinotoriu 48
Ovesulu { frumosu . . .	3.10	“ de berbecă 32
de midiulocu . . .	2.90	100 Chilo. fl. cr.
Porumbulu	5.10	Seu de vita prospetu . . . 36—
Meiu	6.40	“ “ topitu . . . . .
Hrisca	—	—

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 13 Iuliu st. n. 1878.

5% Rent'a chartia (Metalliques) . . .	65.10	Oblig. rurali ungare 76.50
5% Rent'a-argintu(im-prumutu naționalu). 67.—		” ” transilvane . . . . .
Losurile din 1860 . . . . . 113.75		” ” croato-slav. 78.—
Actiunile bancei naționale . . . . . 837.—		Argintulu in marfuri . . . . . 101.—
” instit. de creditu . . . . . 263.—		Galbini imperatesci 5.52
Londra, 3 luni 115.60		Napoleond'ori 9.26/1
		Marci 100 imp. germ. 57.15

Cu numerulu acestă se incepe semestrulu alu II-lea.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gött si fiu Henricu.